

ΕΥΡΥΔΙΚΗ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ

ΤΟ ΣΥΝΑΧΟΜΕΝΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ

εικονογράφηση
ΕΥΓΕΝΙΑ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

Η **Ευρυδίκη Αμανατίδου** ζει στην Αθήνα, ακόμη κι όταν βρίσκεται στον κόσμο της μαζί με τον άλλο της εαυτό, την Ερίλια. Παρά το ότι σπούδασε νομικά, της αρέσει να παίζει με τις λέξεις, τα χαρτιά και τα μολύβια. Για του λόγου το αληθές, μέχρι σήμερα έχουν εκδοθεί τέσσερα μυθιστορήματά της και το παιδικό θεατρικό έργο «*Ένα καπέλο για τον καθηγητή*» που βραβεύτηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού. Από τις Εκδόσεις Σαΐτα κυκλοφορούν σε ελεύθερη ψηφιακή μορφή οι μικρές ιστορίες: «*Η Πολιτεία που δεν είχε Χριστούγεννα*», «*Ο ήλιος που έχασε το δρόμο του*», «*Το αεράκι και η καμινάδα*».

Κείμενά της θα βρείτε στο www.schooltime.gr, www.mesogios.gr, www.deity.gr, www.fresh-magazine.net, www.vivliodeiktis.blogspot.gr
Θα χαρεί να σας συναντήσει στα ηλεκτρονικά της σπίτια:
www.evriam.blogspot.gr,
www.politeiatiserilias.blogspot.gr ή στο www.facebook.com/evridiki.amanatidou

ΕΥΡΥΔΙΚΗ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ

ΤΟ ΣΥΝΑΧΟΜΕΝΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ

Εικονογράφηση
ΕΥΓΕΝΙΑ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

Ευρυδίκη Αμανατίδου, Το συναχωμένο κφάιστειο
ISBN: 978-618-5040-02-4
Μάρτιος 2013

Εικονογράφηση:
Ευγενία Παπαϊωάννου
<http://www.facebook.com/eugenia.papaiouannou.5>

Σύνθεση εξωφύλλου, Επιμέλεια, Διορθώσεις:
Ηρακλής Λαμπαδαρίου
<http://www.facebook.com/iraklis.lampadariou>

Σελιδοποίηση:
Κωνσταντίνα Χαρηλαβάνη
k.charlavani@gmail.com

Εκδόσεις Σαίτα
Αθανασίου Διάκου 42, 652 01, Καβάλα
Τ.: 2510 831856
Κ.: 6977 070729
e-mail: info@saitapublications.gr
website: www.saitapublications.gr

Σημείωση: Η γραμματοσειρά που χρησιμοποιήσαμε είναι προσφορά του Aka-acid (www.aka-acid.com).

Άδεια Creative Commons
Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική
χρήση
Όχι Παράγωγα Έργα 3.0 Ελλάδα

Με τη σύμφωνη γνώμη του συγγραφέα και του εκδότη, επιτρέπεται σε οποιονδήποτε αναγνώστη η αναπαραγωγή του έργου (ολική, μερική ή περιληπτική, με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο), η διανομή και η παρουσίαση στο κοινό υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: αναφορά της πηγής προέλευσης, μη εμπορική χρήση του έργου. Επίσης, δεν μπορείτε να αλλοιώσετε, να τροποποιήσετε ή να δημιουργήσετε πάνω στο έργο αυτό.

Αναλυτικές πληροφορίες για τη συγκεκριμένη άδεια cc, διαβάστε στην ηλεκτρονική διεύθυνση:
<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/gr/>

Ήταν κάποτε μια χώρα που είχε πάρα πολλά ηφαίστεια. Άλλα ήταν μεγάλα, άλλα μικρά. Τα περισσότερα πάντως όλη μέρα τεμπέλιαζαν. Ήταν σβησμένα σαν να λέμε ή κοιμόντουσαν του καλού καιρού!

Ένα τέτοιο ηφαίστειο, μικρό σε μέγεθος και σε ηλικία, βρέθηκε σε αυτή την ιστοριούλα. Θα το βαφτίσουμε Κομίση.

Ο Κομίσης ήταν πολύ ήσυχος, αλλά και πολύ μόνος. Ήθελε να παίξει, να τρέξει, να κάνει τις σκανταλιές του, έλα όμως που δεν μπορούσε να κουνηθεί! Η μοίρα του ήταν να μένει ριζωμένος στο σημείο που γεννήθηκε.

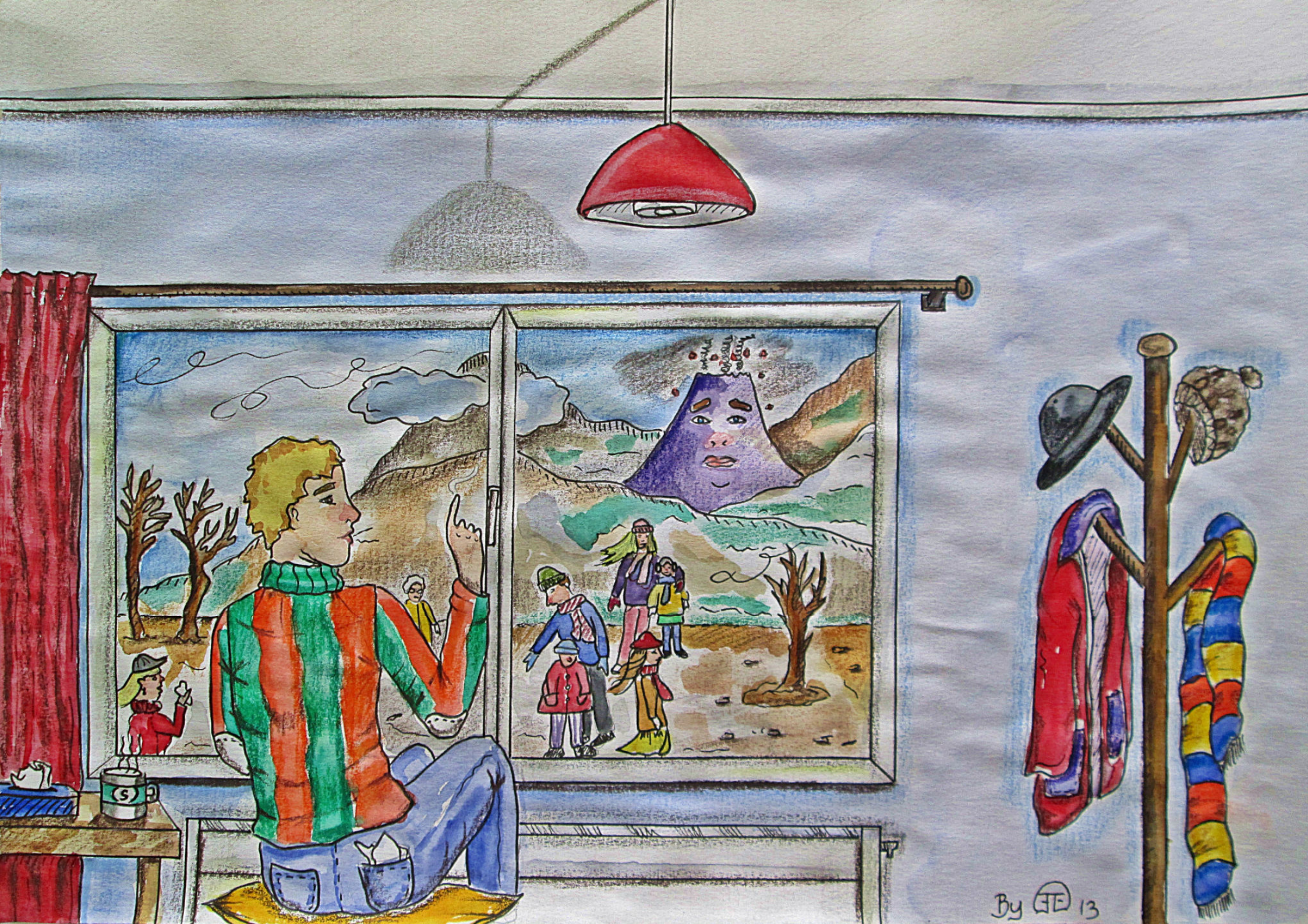
Για χρόνια, η περιοχή γύρω του ήταν έρημη κι ακατοίκητη. Ο κόσμος φοβόταν το μικρό ηφαίστειο, μπας και κάνει καμιά έκρηξη, βγάλει λάβα καυτερή από τα σπλάχνα του και καταστρέψει ό,τι βρεθεί εμπρός του.

Ο Κομίσης όμως, ούτε είχε ποτέ σκεφτεί να καταστρέψει κανέναν. Έμενε πάντα ήσυχος, στον

ίδιο τόπο. Από εκεί έβλεπε τις εποχές να αλλάζουν και τους μήνες να περνούν. Ερχόταν η άνοιξη και μπουμπούκιαζαν όλα γύρω του, πρασίνιζε ο τόπος κι ήταν ευχαριστημένος. Ερχόταν το καλοκαίρι κι υπήρχαν ακόμα λουλούδια, κι η ωραία ζέστη τον έκανε να νιώθει καλά. Το φθινόπωρο μελαγχολούσε λίγο που τα φύλλα των δέντρων κιτρινίζαν κι έπεφταν. Όταν όμως έφτανε ο χειμώνας, καθόλου δεν του άρεσε. Έπιανε κρύο κι όλα ερήμωναν. Ευτυχώς πενούσε γρήγορα κι ερχόταν ξανά η άνοιξη.

Οι άνθρωποι, σαν κατάλαβαν πως ο Κομίσης ήταν πάντα φιλικός, ξεθάρρεψαν. Ήρθαν κι έχτισαν τα σπίτια τους και τα νοικοκυριά τους πολύ κοντά του. Ο Κομίσης ήταν τώρα όλο τον χρόνο χαρούμενος.

Ο φετινός χειμώνας όμως ήταν πολύ βαρύς και το κρύο τσουχτερό. Όλοι οι άνθρωποι τριγυρνούσαν κουκουλωμένοι με σκουφιά και κασκόλ κι οι πιο πολλοί είχαν κρυολογήσει.

By GE 13

Άντρες, γυναίκες και παιδιά φταρνίζονταν και από το «φύσα-φύσα», είχαν κάτι μύτες κόκκινες σαν τα παντζάρια.

Ο Σταμάτης, ένας πιτσιρικός οκτώ χρονών, κρυολόγησε κι αυτός και δεν πήγε σχολείο. Αναγκαστικά λοιπόν, έμεινε στο σπίτι.

Βαριόταν πολύ και κάθισε κοντά στο παράθυρο να βλέπει έξω. Για παιχνίδι, έπιασε να ζωγραφίζει με τον αχνό της αναπνοής του στο τζάμι. Δεν πέρασε ώρα κι άκουσε έναν θόρυβο, σαν κάποιος να φταρνίστηκε πολύ δυνατά και να έβηξε ακόμα πιο δυνατά. Κόλλησε τη μύτη του στο τζάμι και κοίταξε έξω. Πέρα μακριά, καπνός και πέτρες πεταγόντουσαν από το μικρό ηφαιστειο.

«Μαμά, μπαμπά, τρεχάτε!» φώναξε μισοτρομαγμένος ο Σταμάτης.

Σε λίγο, έξω από το σπίτι, είχε μαζευτεί κόσμος πολλός κι ο καθένας έλεγε τα δικά του.

«Λέτε να ξύπνησε ο Κοιμίσης;» ρώτησε ένας.

«Ξύπνησε ο Κοιμίσης;» ρώτησε κι ο διπλανός του.

«Πω πω, ο Κοιμίσης ξύπνησε!» είπαν πέντε-έξι μ' ένα στόμα.

Στη στιγμή ακούστηκαν τρία απανωτά φταρνίσματα.

«Γεια σου!» είπαν όλοι μαζί από συνήθεια.

«Ευχαριστώ!» απάντησε μια βραχνή φωνή.

«Ποιος, ποιος είναι;» φώναξε ένας κι έπειτα όλοι μαζί.

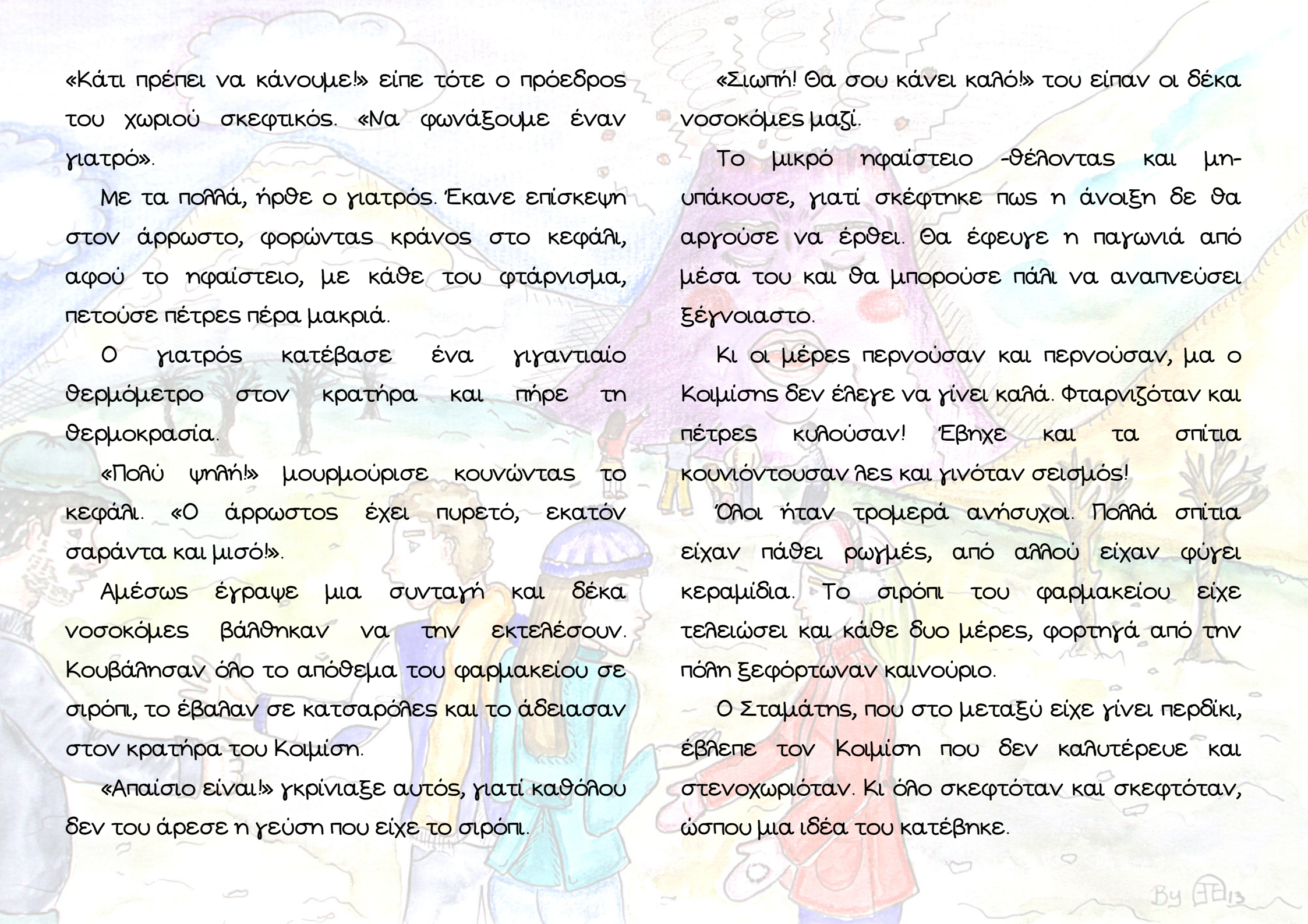
«Εγώ, ο Κοιμίσης! Το ηφαιστειο.»

«Ο Κοιμίσης! Ο Κοιμίσης!» ακούστηκε σαν τρομαγμένος ψίθυρος.

«Πολύ κρύο! Μππππ! Την άρπαξα άσχημα! Συναχώθηκα!» είπε το ηφαιστειο και ξαναφταρνίστηκε.

«Γεια σου!» είπαν πάλι οι άνθρωποι.

«Πω πω χάλι! Εγώ δεν έχω μαμά να με φροντίζει!» άρχισε να κλαψουρίζει το ηφαιστειο.

«Κάτι πρέπει να κάνουμε!» είπε τότε ο πρόεδρος του χωριού σκεπτικός. «Να φωνάξουμε έναν γιατρό».

Με τα πολλά, ήρθε ο γιατρός. Έκανε επίσκεψη στον άρρωστο, φορώντας κράνος στο κεφάλι, αφού το ηφαίστειο, με κάθε του φτάρνισμα, πετούσε πέτρες πέρα μακριά.

Ο γιατρός κατέβασε ένα γιγαντιαίο θερμόμετρο στον κρατήρα και πήρε τη θερμοκρασία.

«Πολύ ψηλή!» μурμουρίσε κουνώντας το κεφάλι. «Ο άρρωστος έχει πυρετό, εκατόν σαράντα και μισό!».

Αμέσως έγραψε μια συνταγή και δέκα νοσοκόμες βάλθηκαν να την εκτελέσουν. Κουβάλησαν όλο το απόθεμα του φαρμακείου σε σιρόπι, το έβαλαν σε κατσαρόλες και το άδειασαν στον κρατήρα του Κοιμίστη.

«Απαίσιο είναι!» γκρίνιαξε αυτός, γιατί καθόλου δεν του άρεσε η γεύση που είχε το σιρόπι.

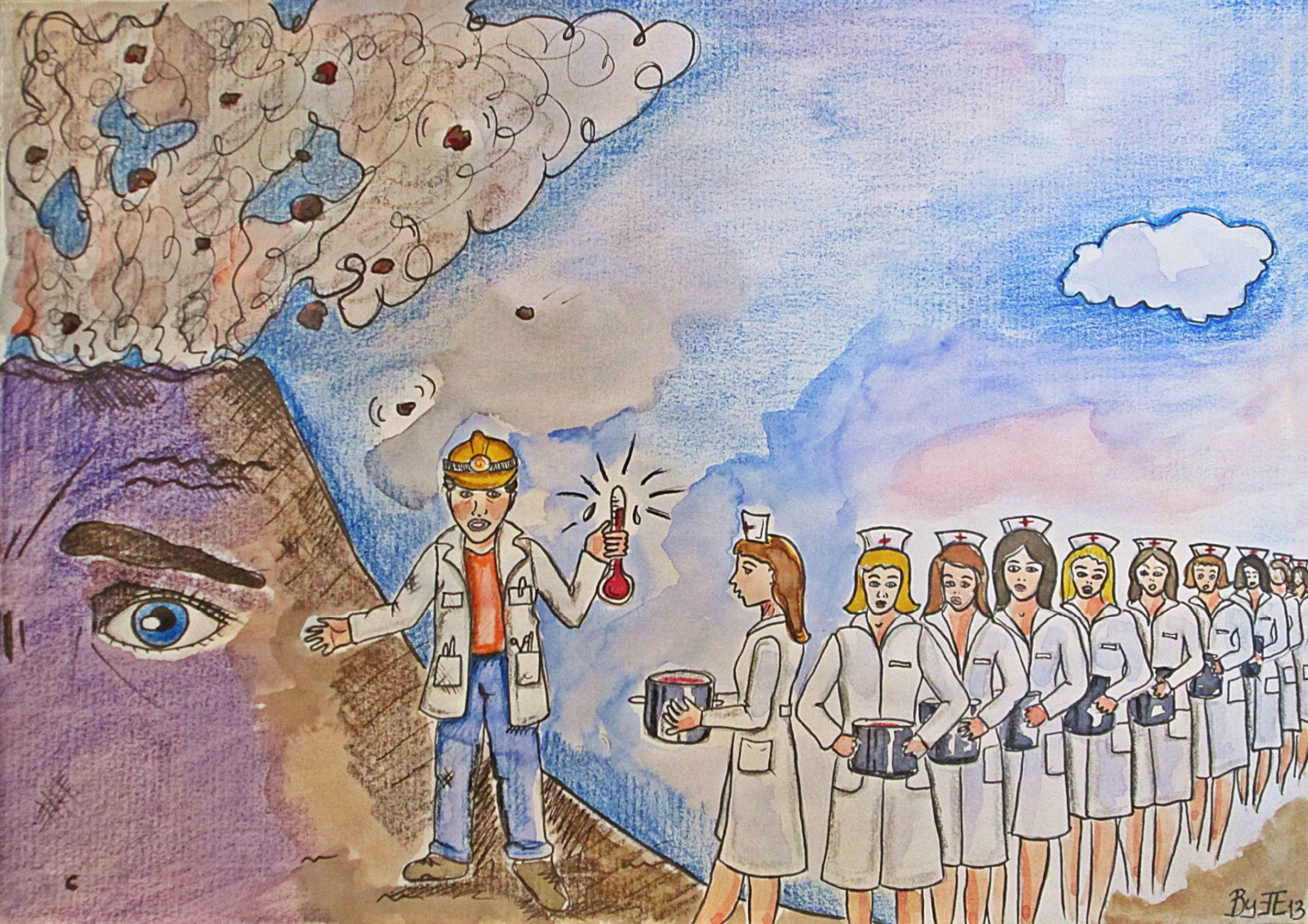
«Σιωπή! Θα σου κάνει καλό!» του είπαν οι δέκα νοσοκόμες μαζί.

Το μικρό ηφαίστειο -θέλοντας και μη- υπάκουσε, γιατί σκέφτηκε πως η άνοιξη δε θα αργούσε να έρθει. Θα έφευγε η παγωνιά από μέσα του και θα μπορούσε πάλι να αναπνεύσει ξέγνοιαστο.

Κι οι μέρες περνούσαν και περνούσαν, μα ο Κοιμίστης δεν έλεγε να γίνει καλά. Φταρνιζόταν και πέτρες κυλούσαν! Έβηχε και τα σπίτια κουνιόντουσαν όλες και γινόταν σεισμός!

Όλοι ήταν τρομερά ανήσυχoi. Πολλά σπίτια είχαν πάθει ρωγμές, από αλλού είχαν φύγει κεραμίδια. Το σιρόπι του φαρμακείου είχε τελειώσει και κάθε δυο μέρες, φορτηγά από την πόλη ξεφόρτωναν καινούριο.

Ο Σταμάτης, που στο μεταξύ είχε γίνει περδίκι, έβλεπε τον Κοιμίστη που δεν καλυτέρευε και στενοχωριόταν. Κι όλο σκεφτόταν και σκεφτόταν, ώσπου μια ιδέα του κατέβηκε.

By JE13

Σάββατο ήταν, δεν είχε και σχολείο. Ντύθηκε λοιπόν ζεστά και βγήκε από το σπίτι κρατώντας παραμάσχαλα το βιβλίο με τις αγαπημένες του ιστορίες. Σκαρφάλωσε μέχρι το ηφαίστειο και κάθισε σε μια μεγάλη πέτρα.

«Γεια σου Κοιμίσση! Με λένε Σταμάτη!» συστήθηκε στο μικρό ηφαίστειο.

«Γεια και σ' εσένα!» απάντησε αυτός βραχνιασμένος.

«Ξέρεις, ήμουν κι εγώ άρρωστος. Τώρα όμως έγινα καλά! Θέλεις να σου κάνω παρέα;» ρώτησε ο Σταμάτης.

«Αν θέλω, λέει!»

Κι ο Σταμάτης βολεύτηκε, άνοιξε το βιβλίο του κι άρχισε να διαβάζει δυνατά μια ιστορία για δράκους και ιππότες.

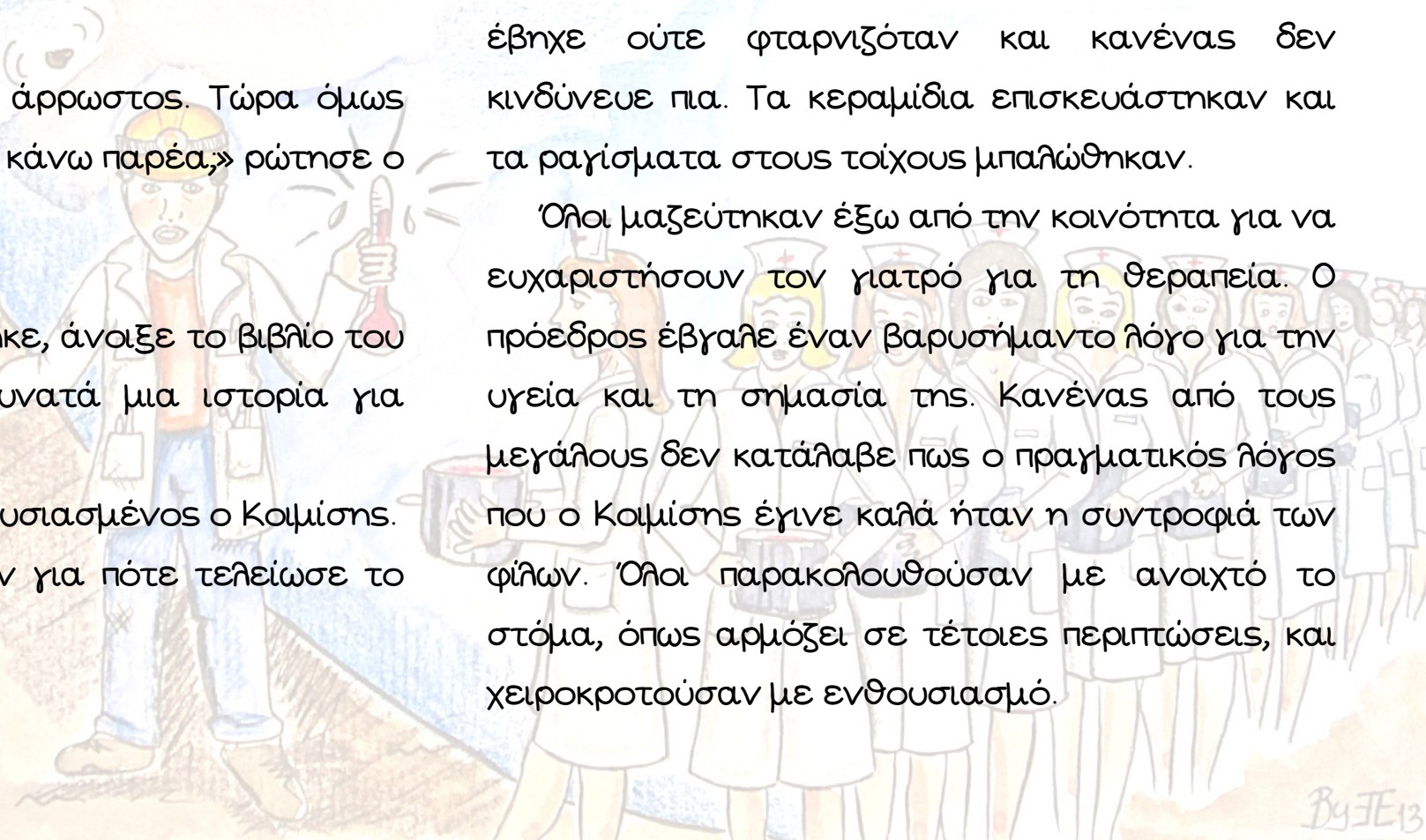
«Τι ωραία!» έκανε ενθουσιασμένος ο Κοιμίσσης.

Κι ούτε που κατάλαβαν για πότε τελείωσε το βιβλίο!

Την επόμενη ημέρα, ο Σταμάτης έφερε κι άλλο βιβλίο μαζί του και το ίδιο έκανε και τη Δευτέρα μετά το σχολείο. Κουβάλησε μάλιστα και τους φίλους του να κάνουν επίσκεψη στο άρρωστο ηφαίστειο.

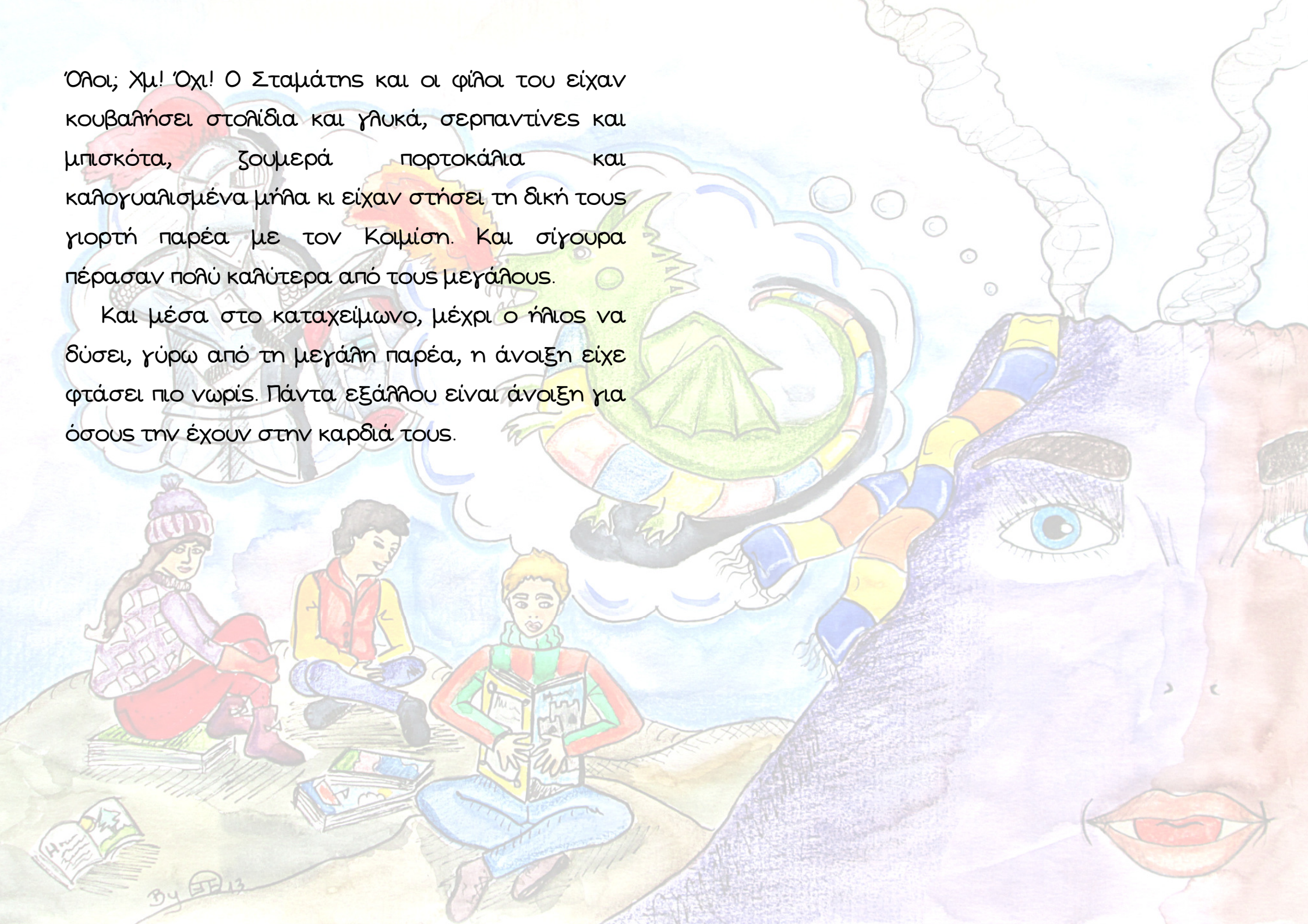
Με τους καινούριους φίλους, το διάβασμα και το σιρόπι μαζί, ο Κοιμίσσης επιτέλους καλυτέρευσε. Όσοπου το κρύωμα τού πέρασε ολότελα. Ούτε έβηχε ούτε φταρνιζόταν και κανένας δεν κινδύνευε πια. Τα κεραμίδια επισκευάστηκαν και τα ραγίσματα στους τοίχους μπαλώθηκαν.

Όλοι μαζεύτηκαν έξω από την κοινότητα για να ευχαριστήσουν τον γιατρό για τη θεραπεία. Ο πρόεδρος έβγαλε έναν βαρυσήμαντο λόγο για την υγεία και τη σημασία της. Κανένας από τους μεγάλους δεν κατάλαβε πως ο πραγματικός λόγος που ο Κοιμίσσης έγινε καλά ήταν η συντροφιά των φίλων. Όλοι παρακολουθούσαν με ανοιχτό το στόμα, όπως αρμόζει σε τέτοιες περιπτώσεις, και χειροκροτούσαν με ενθουσιασμό.

Όλοι; Χμ! Όχι! Ο Σταμάτης και οι φίλοι του είχαν κουβαλήσει στολίδια και γλυκά, σερπαντίνες και μπισκότα, ζουμερά πορτοκάλια και καλογουλισμένα μήλα κι είχαν στήσει τη δική τους γιορτή παρέα με τον Κομίστη. Και σίγουρα πέρασαν πολύ καλύτερα από τους μεγάλους.

Και μέσα στο καταχείμωνο, μέχρι ο ήλιος να δύσει, γύρω από τη μεγάλη παρέα, η άνοιξη είχε φτάσει πιο νωρίς. Πάντα εξάλλου είναι άνοιξη για όσους την έχουν στην καρδιά τους.

By [signature]

Η Ερίλια γυρίζει από τα μέρη του Κοιμίστη

Μπρρρ! Κρύο κάνει. Μόλις γύρισα από τη γιορτή που έγινε για τον Κοιμίστη. Αχ! Τι ζεστά που ήταν εκεί κοντά του. Ευκαιρία να κάνετε κι εσείς μια γιορτή. Όλοι οι μικροί μου φίλοι μαζί! Τι καλά!

Πώς; Τι θα κάνουμε εκεί; Μα φυσικά θα ασχοληθούμε λίγο με τα ηφαίστεια. Μπορούμε να φτιάξουμε το δικό μας μικρό ηφαίστειο με μπόλικη γλάστρα. Και να σας πω το μυστικό μου; Όταν βλέπω γλάστρες, το πρώτο που κάνω είναι να ανακατέψω δυο τρεις και μετά να τις γλάσω μαζί να δω τι καινούριο χρώμα θα φτιάξω. Ας κάνουμε λοιπόν τον δικό μας Κοιμίστη. Και φυσικά, μπορούμε να βάλουμε και μικρά κομμάτια από ύφασμα κι ο Κοιμίστης να γίνει το πιο όμορφο ηφαίστειο! Μπορούμε να του κάνουμε μάτια, μύτη και στόμα, να παίρνει διάφορες γκριμάτσες, όπως τον έφτιαξε η Ευγενία στις ζωγραφιές της ιστορίας.

Μπορούμε να τυπώσουμε τις δικές μας φωτογραφίες από ηφαίστεια που υπάρχουν στον κόσμο. Εσείς αθήτεια ξέρετε για το ηφαίστειο της Σαντορίνης ή αυτό της Μισύρου; Μόλις πληροφορήθηκα πως στη Σαντορίνη κάθε χρόνο τον Αύγουστο κάνουν γιορτή με πυροτεχνήματα για να αναπαραστήσουν την έκρηξη του δικού τους ηφαιστείου.

Και μετά; Μπορούμε να φτιάξουμε το δικό μας τραγούδι που θα το ονομάσουμε «οι φίλοι του Κοιμίστη» και να χορέψουμε σαν τους Ινδιάνους ή όπως μας έρθει. Γιατί και ο χορός είναι για να ευχαριστηθούμε φυσικά.

Πάω τώρα κι εγώ να βρω μια μουσική που να ταιριάζει στον χορό που έχω στο μυαλό μου. Εκτός κι αν τη βρείτε εσείς πρώτοι! Αν είναι έτσι, καλύτερα να πάω να φτιάξω ένα πολύ αστείο καπέλο να ετοιμάζομαι για τη γιορτή.

Ερίλια

Αφήστε τα βιβλία
να πετάξουν
ελεύθερα!

www.saitapublications.gr

Η ιδέα για τις **Εκδόσεις Σαίτα** ξεπήδησε τον Ιούλιο του 2012 με πρωταρχικό σκοπό τη δημιουργία ενός χώρου όπου τα έργα νέων συγγραφέων θα συνομιλούν άμεσα, δωρεάν και ελεύθερα με το αναγνωστικό κοινό.

Μακριά από το κέρδος, την εκμετάλλευση και την εμπορευματοποίηση της πνευματικής ιδιοκτησίας, οι Εκδόσεις Σαίτα επιδιώκουν να επαναπροσδιορίσουν τις σχέσεις Εκδότη-Συγγραφέα-Αναγνώστη, καλλιεργώντας τον πραγματικό διάλογο, την αλληλεπίδραση και την ουσιαστική επικοινωνία του έργου με τον αναγνώστη δίχως προϋποθέσεις και περιορισμούς.

Ο ισχυρός άνεμος της **αγάπης** για το βιβλίο,
το γλυκό αεράκι της **δημιουργικότητας**,
ο ζέφυρος της **καινοτομίας**,
ο σιρόκος της **φαντασίας**,
ο λιβάντης της **επιμονής**,
ο γραίγος του **οράματος**,
καθοδηγούν τη σαίτα των Εκδόσεών μας.

Σας καλούμε λοιπόν να αφήσετε τα βιβλία να
πετάξουν ελεύθερα!

Η **Ευγενία Παπαϊωάννου** γεννήθηκε στην Καβάλα το 1982. Σπουδάζει ζωγραφική στη σχολή Βακαλό στην Αθήνα από το 2000 έως το 2003 (Ζωγραφική, Σκηνογραφία, Ενδυματολογία, Ιστορία Τέχνης, Θεωρία Τέχνης, Γλυπτική, Γραφιστική, Χαρακτική). Στη συνέχεια, σπουδάζει σχέδιο μόδας στη σχολή Βελουδάκη στην Αθήνα από το 2004 έως το 2006 (Σχέδιο Μόδας, Πατρόν, Υφασματολογία, Ιστορία Κοστουμιού, Αισθητική Αγωγή, Styling). Μιλάει Αγγλικά και Γαλλικά, ενώ έχει παρακολουθήσει μαθήματα

ηλεκτρονικών υπολογιστών καθώς και σεμινάρια φωτογραφίας (1ο Ευρωπαϊκό Βραβείο, Isle of Wight, UK, 1996).

Δραστηριοποιείται στον χώρο των περιοδικών μόδας ως stylist: Harper's Bazaar, KLIK, Gynaika, ΒΗΜAdonna, CELEBRITY, Pink Woman, Icons traveller's, STYLE FAQ. Συνεργάζεται με σχεδιαστές μόδας και επιμελείται fashion shows, video clip, βιτρίνες καταστημάτων. Διετέλεσε επικεφαλής 20μελούς ομάδας backstage στο 2ο Greek Fashion Week στο Ζάππειο, καθώς και habilleuse σε πολλές επιδείξεις μόδας στα πλαίσια των Ελληνικών Εβδομάδων Μόδας στην Αθήνα. Συνεργάζεται με την εταιρεία ενδυμάτων P&R Fashion (Anna Riska) ως σχεδιάστρια μόδας.

Λαμβάνει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις ζωγραφικής στην Αθήνα και στην Καβάλα, καθώς και στο πρώτο Athens Fringe Festival, στην Τεχνόπολις, στο Γκάζι. Τον Ιούνιο του 2011 πραγματοποίησε την πρώτη της ατομική έκθεση ζωγραφικής στη Δημοτική Καπναποθήκη Καβάλας και συμμετείχε με παρουσίαση της ατομικής έκθεσης και στο Φεστιβάλ Φιλιππων-Θάσου 2011.

Από το 2008 κατασκευάζει χειροποίητες τσάντες και αξεσουάρ. Το αμερικανικό site "Handbag Designer 101", παρουσίασε την Ευγενία Παπαϊωάννου ως Σχεδιάστρια της Ημέρας, προβάλλοντας τη χειμερινή συλλογή της από χειροποίητες τσάντες (Νοέμβριος 2011).

Παραδίδει μαθήματα ζωγραφικής σε παιδιά και ενήλικες.